Løssalg: 42.50 kr.

Danske Pottemagere

Udgivelsen forsinket på grund af hoffotograf

Medlemsblad for Dans[illegible]nerforening af 1894

Pottemager i audiens

Alt om den kongelige bryllupsgave

Nr. 7

www.d[illegible]ottemagere.dk

Juni 2004

Indholdsfortegnelse:

Kære medlemmer	1
Efterårstur	1
Ny bog	1
Royal Bryllupsgave	2
Det skæve hjørne	5
Generalforsamlingen	5
Køb – salg – bytte	13
Broncemedalje	13
Studietur til italien	13
Det faglige hjørne	18
Grimmerhus	19
Formland	19
Workshop	20
Deadline	20
Læs i næste blad	20

KÆRE MEDLEMMER

I skrivende stund er kronprinseparret blevet gift og befinder sig et ukendt sted på bryllupsrejse, og selv om det sikkert ikke er alle medlemmer af foreningen der er lige royale, ja selv hvis der skulle være en enkelt forhærdet republikaner imellem, så er jeg sikker på, at alle vil være mægtig spændte på at læse om vores medlem Lisbeth Kring Jensens oplevelser i forbindelse med hendes bryllupsgave til Frederik og Mary.

Her kommer et medlemsblad virkelig til sin ret, for hvor kunne vi ellers komme i nærheden af den specielle pottemager-indgangsvinkel til den store medie-begivenhed? Når store købmænd, kommuner og kändisser stormer frem i fjernsynet med deres borde, biler og balkjoler, kan et testel, om så det er nok så smukt, ikke rage op og gøre sig bemærket. Men det kan det i vores eget forum! De flotteste billeder fra Lisbeths audiens hos Mary og Frederik er imidlertid ikke med i dette nummer af bladet. Vi har ventet og ventet på at få en kopi af dem fra hoffotografen (for selvfølgelig måtte man ikke have sin egen lille, digitale med ind på slottet!), men nu er det altså vigtigere at få bladet trykt og billederne kommer helt sikkert med næste gang.

Det er skønt at opleve, at der kommer flere idéer og mere indhold til bladet, så vi til dette nummer endda har valgt at vente med et par artikler til næste udgivelse. De mange positive reaktioner fra generalforsamlingen giver også energi til at arbejde videre. Vi er jo pottemagere og hverken redaktører, journalister eller trykkere og udgivelsen må ske i vores sparsomme fritid, men når der mærkes liv og enganement hos medlemmerne, er det indsatsen værd.

Hermed god fornøjelse med bladet!
Meike Diederichsen.

EFTERÅRSTUR

Vanen tro arrangerer bestyrelsen en efterårstur for medlemmerne, så sæt allerede nu kryds i kalenderen:

lørdag den 25. september.

Vi skal besøge Nina Lund og Jean-Francois Thierion, to spændende keramikere med eget værksted i Ejstrupholm. Nina tog til La Borne i Frankrig i 1992 og kom i lære på et værksted hvor hun blev færdig uddannet i 1997. Jean-Francois gik på en keramikskole i 1979 og havde derefter eget værksted i Frankrig. Parret flyttede til Danmark i 1997, hvor de købte en gammel insulinfabrik i Hedegård. Efter en del renovering kunne værkstedet åbnes i august 1998. Nina og Francois arbejder med hver deres produktion, men begge med et hvidt stentøjsler. Francois arbejder især med store krukker, dekoreret med tykke begitninger. Nina laver brugsting, dekoreret med begitninger og glaseret med en transparent glasur. De brænder begge i gasovn.

I nærheden af Nina og Francois' værksted ligger et glaspusteri, som vi også kan få lov til at besøge. Der vil også være arrangeret fælles frokost i forbindelse med arrangementet. Nærmere information og mulighed for tilmelding følger når datoen nærmer sig.

NY BOG

På det for pottemagere navnkundige forlag Rhodos er en ny bog på vej. Det er en biografisk bog om keramikeren Ursula Munk Pedersen og den vil blive anmeldt her i bladet snarest muligt.

ROYAL BRYLLUPSGAVE

Af Lisbeth Kring Jensen

Da Kronprins Frederik og Mary i oktober 2003 annoncerede deres forlovelse, fik formidlingschefen på Grimmerhus; Mette Genz en rigtig god idé: Grimmerhus skulle naturligvis give dem en bryllupsgave!

Det første Mette gjorde, var at skrive til Hofmarskallattet, for at spørge om Frederik og Mary ville få deres eget fællesmonogram, og hvis det var tilfældet, om vi så måtte bruge det som dekoration på en keramisk gave til dem.

Kort efter fik vi brev fra Kronprinsens Hofchef Per Thornit. Der stod, at vi meget gerne måtte bruge monogrammet på en gave, og at Frederik og Mary glædede sig til at modtage sådan en gave.

Det er ingen hemmelighed, at idéen med at give Frederik og Mary en bryllupsgave, var at det forhåbentlig kunne give Grimmerhus lidt gratis PR i de lokale aviser. Så de første pressemeddelelser blev afsendt til de fynske aviser, og interessen var stor.

Derfor besluttede museumsdirektør Lise Seisbøll og Mette Genz, at JEG skulle lave gaven, så museets gæster samtidig kunne besøge mig på værkstedet, og måske se mig arbejde på den.

I januar blev Frederik og Marys nye fællesmonogram offentliggjort, og det var naturligvis Dronning Margrethe som havde tegnet det. Vi fik igen brev fra Hoffet, med et hemmeligt password til Kronprinsens hjemmeside (www.hkhkronprinsen.dk), så vi kunne down-loade monogrammet og alle regler og restriktioner for dets anvendelse. Og så var jeg klar til at gå igang.

Jeg fik helt frie hænder til HVAD jeg ville lave, og var omkring mange idéer og mange samtaler med Mette, før den endelige beslutning blev taget. Som pottemager syntes jeg det var vigtigt, at det blev traditionel brugskeramik, så jeg forhåbentlig samtidig kunne reklamere lidt for vores stolte gamle håndværk. Så jeg bestemte mig for at lave et romantisk morgenstel til 2 personer.

Stellet blev drejet i Vingerlings hvide ler, og begittet (konge-)blåt, så monogrammet kunne ridses ud, så det stod hvidt på blå baggrund. Jeg lavede kun monogram på de to tallerkener, fadet og brødbakken, derfor skulle der være en gennemgående dekoration, som kunne binde alle delene sammen. Til det valgte jeg at lade mig inspirere af de australske aboriginals´ prikmønstre. Så på kanten af alle tingene lavede jeg en bort af gule og sorte prikker.

Jeg lavede også en brødbakke, som bestod af en rund lerplade med monogram og 22 huller i. I hullerne flettede jeg kanten på i rød belgisk pil. Den blev meget vellykket og beundret af alle, så det er bestemt noget jeg vil arbejde videre med; det at kombinere pileflet med keramik.

Stellet bestod af i alt 17 dele:
2 x krus, tallerkener, æggebægre, ymerskåle og lysestager.
tepotte
brødbakke
fad
marmeladekrukke
honningkrukke
sukkerskål
flødekande

Midt i april stod hele stellet færdig, og en ny pressemeddelelse blev sendt ud, hvori vi inviterede til afsløring af HELE gaven

den 30. april. Vi udstillede gaven i en glasmontre på museet, og selve afsløringen foregik med velkomsttale af Lise Seisbøll, hvorefter jeg fortalte om hele arbejdsprocessen og den australske inspiration.

Der kom rigtig mange nysgerrige gæster og pressen var igen flot repræsenteret både fra aviser og TV. Jeg vil aldrig glemme beundringens sus og de efterfølgende klapsalver fra salen, da vi løftede klædet af montren og afslørede gaven!

Og glæden steg til uanede højder, da vi ovenikøbet blev budt i audiens hos Frederik og Mary i Chr. VIII´s Palæ på Amalienborg, og fik lov til at aflevere gaven personligt! Endnu engang var det formidlingschef Mette Genz, der havde æren. Hun havde nemlig læst på Kronprinsens hjemmeside, at foreninger, firmaer og institutioner, som skulle give en gave, kunne søge om at komme ind og aflevere den. Men at vi skulle blive valgt ud og være blandt de kun 26 firmaer og foreninger der kom i audiens, havde vi aldrig for alvor troet på.

Audiensen
Torsdag den 6. maj var så den store dag, hvor Lise Seisbøll, Mette Genz og jeg drog til Hovedstaden. Lige fra morgenstunden havde vi pressen med. De var med hos frisøren, hvor håret blev sat. Med hos blomstergartneriet, hvor buketten til Mary var bestilt. Med på museet, da gaven blev pakket i bilen. Og med i bilen hele vejen til København.

Vi havde talt om, at Jørgen Strøjer fra Vedstaarup skulle køre os i Frederik IX´s gamle kongeblå Bentley, men så ville der ikke være plads til journalist og fotograf, og så skulle vi også uhyggelig tidligt afsted, for at kunne være i København til kl 10.20. Så istedet blev det en flot 8 personers Mercedes med egen chauffør og flag på.

Undervejs i bilen snakkede vi meget om, hvad vi nu skulle sige, og om der mon var hold i alle de myter vi havde hørt, om at man skal neje, have hvide handsker på, gå baglæns ud og tiltale dem med "Deres Kongelige Højhed". Men vi skulle jo nok blive grundigt instrueret i den royale takt og tone, når vi ankom.

Vi var naturligvis kørt hjemmefra i god tid, men blev overrasket af meget tæt trafik da vi nærmede os København. Så præcis kl. 10.19 holdt vi på Amalienborg!
Vi havde fået lavet en stor mahognikasse, som alle delene kunne stå flot nede i, når vi bar det ind. Så det skulle vi lige arrangere inden vi gik ind, for keramikken var jo forsvarligt pakket i bobleplast og papkasser bag i bilen.

Men det måtte vi opgive, for i det øjeblik vi trådte ud af bilen, blev vi nærmest overfaldet af en hær af pressefolk! Der var mindst 20, som enten stak store mikrofoner eller kameraer lige op i hovedet på os! Så vi måtte lige besvare et par hurtige spørgsmål og stille op til fotografering, inden vi skyndte os ind i de kongelige gemakker.

Først skulle vi et par trin op ad en rød løber og ind i en hall, hvor vi blev tjekket på gæstelisten af to alvorlige mænd i mørke jakkesæt. Vi fik lov at pakke tingene ud af papkasserne og arrangere dem i mahogni-kassen inden vi blev vist op på 1. sal. Her blev vi modtaget af endnu to af hoffets folk, som bad os vente hos dem. Vi fik spurgt til etiketten, men fik at vide, at vi bare skulle være os selv og helt naturlige, og at samtalen skulle foregå på dansk.

Efter ganske få minutters venten, blev der sagt: "Værs´go´, nu er det jer", og dørene blev slået op ind til en stor sal, hvor

den 30. april. Vi udstillede gaven i en glasmontre på museet, og selve afsløringen foregik med velkomsttale af Lise Seisbøll, hvorefter jeg fortalte om hele arbejdsprocessen og den australske inspiration.

Der kom rigtig mange nysgerrige gæster og pressen var igen flot repræsenteret både fra aviser og TV. Jeg vil aldrig glemme beundringens sus og de efterfølgende klapsalver fra salen, da vi løftede klædet af montren og afslørede gaven!

Og glæden steg til uanede højder, da vi ovenikøbet blev budt i audiens hos Frederik og Mary i Chr. VIII´s Palæ på Amalienborg, og fik lov til at aflevere gaven personligt! Endnu engang var det formidlingschef Mette Genz, der havde æren. Hun havde nemlig læst på Kronprinsens hjemmeside, at foreninger, firmaer og institutioner, som skulle give en gave, kunne søge om at komme ind og aflevere den. Men at vi skulle blive valgt ud og være blandt de kun 26 firmaer og foreninger der kom i audiens, havde vi aldrig for alvor troet på.

Audiensen
Torsdag den 6. maj var så den store dag, hvor Lise Seisbøll, Mette Genz og jeg drog til Hovedstaden. Lige fra morgenstunden havde vi pressen med. De var med hos frisøren, hvor håret blev sat. Med hos blomstergartneriet, hvor buketten til Mary var bestilt. Med på museet, da gaven blev pakket i bilen. Og med i bilen hele vejen til København.

Vi havde talt om, at Jørgen Strøjer fra Vedstaarup skulle køre os i Frederik IX´s gamle kongeblå Bentley, men så ville der ikke være plads til journalist og fotograf, og så skulle vi også uhyggelig tidligt afsted, for at kunne være i København til kl 10.20. Så istedet blev det en flot 8 personers Mercedes med egen chauffør og flag på.

Undervejs i bilen snakkede vi meget om, hvad vi nu skulle sige, og om der mon var hold i alle de myter vi havde hørt, om at man skal neje, have hvide handsker på, gå baglæns ud og tiltale dem med "Deres Kongelige Højhed". Men vi skulle jo nok blive grundigt instrueret i den royale takt og tone, når vi ankom.

Vi var naturligvis kørt hjemmefra i god tid, men blev overrasket af meget tæt trafik da vi nærmede os København. Så præcis kl. 10.19 holdt vi på Amalienborg!
Vi havde fået lavet en stor mahognikasse, som alle delene kunne stå flot nede i, når vi bar det ind. Så det skulle vi lige arrangere inden vi gik ind, for keramikken var jo forsvarligt pakket i bobleplast og papkasser bag i bilen.

Men det måtte vi opgive, for i det øjeblik vi trådte ud af bilen, blev vi nærmest overfaldet af en hær af pressefolk! Der var mindst 20, som enten stak store mikrofoner eller kameraer lige op i hovedet på os! Så vi måtte lige besvare et par hurtige spørgsmål og stille op til fotografering, inden vi skyndte os ind i de kongelige gemakker.

Først skulle vi et par trin op ad en rød løber og ind i en hall, hvor vi blev tjekket på gæstelisten af to alvorlige mænd i mørke jakkesæt. Vi fik lov at pakke tingene ud af papkasserne og arrangere dem i mahogni-kassen inden vi blev vist op på 1. sal. Her blev vi modtaget af endnu to af hoffets folk, som bad os vente hos dem. Vi fik spurgt til etiketten, men fik at vide, at vi bare skulle være os selv og helt naturlige, og at samtalen skulle foregå på dansk.

Efter ganske få minutters venten, blev der sagt: "Værs´go´, nu er det jer", og dørene blev slået op ind til en stor sal, hvor

selvfølgelig deres historier, inden vi tre MEGET stolte og glade piger fandt den medbragte champagne i bilen, og skålede på en veloverstået audiens og en stor oplevelse vi aldrig glemmer!
Vi har efterfølgende gjort status over alle de omtaler der har været af hele historien i medierne. Det er (foreløbig i 2004) blevet til:

Artikler i Fyens Stiftstidende:	8
Artikler i Melfarposten (lokal ugeavis):	5
Artikler i Politiken:	1
Artikler i "Hola" (Spanien):	1
Indslag i "Vita" på DR P1:	1
Indslag på TV2 Fyn:	5
Indslag på TV2:	1
Indslag på Middelfart Lokal TV:	1
Indslag på DR TV:	1
Indslag på TV Danmark:	1
Indslag og artikler i alt:	25

Tænk hvad det ville svare til i annoncekroner!

DET SKÆVE HJØRNE

Af Lisbeth Kring Jensen

Det bliver kun til en ganske kort sjov historie i dette nummer, men jeg vil endnu engang opfordre alle til at ringe eller skrive jeres små morsomme oplevelser til Meike.

Mette Genz havde en gruppe til rundvisning (det var ikke Pottemagerforeningen!), og oppe på førstesalen var der udstillet nogle store krukker, som gæsterne var meget optaget af. Mette fortalte, at selvom de var så store, vejede de næsten ingenting, og lod (stik imod alle regler!) en af gæsterne prøve at løfte en af krukkerne. Og han blev ganske rigtig meget forbløffet over hvor let den var.

Blandt gæsterne var der en dame, som under rundvisningen, flere gange havde ladet skinne igennem, at hun altså godt vidste en del om keramik. Så hun forklarede, at grunden til at man kunne lave så tynde og lette ting, var at man blandede GIPS i leret!!!

HUSK! Grin ikke af turisterne, (før de er gået) det er jo dem vi lever af!

GENERALFORSAMLINGEN

Arets generalforsamling startede på teglværket Vedstaarup lerfabrik A/S på Fyn. Her bød Jørgen Strøjer Hansen og hans kone Karen velkommen, og efter en hurtig frokost gik vi straks i gang med en rundvisning på det enorme fabriksareal.

Der har været teglværk på stedet i mere end 125 år og Jørgen er 5. generation i Vedstaarup. Nu graves leret dog ikke længere direkte lokalt. Leret til den kæmpemæssige teglproduktion graves andre steder på Fyn (fx i nærheden af Tommerup), mens leret til den noget mindre lerproduktion graves i Højslev ved Skive, ved Ålborg (Røgild-ler), eller købes i Holland og Tyskland.

Skiftehold
At få en rundvisning på en lørdag mens andre mennesker normalt holder fri fra arbejde, betyder ingenting på Vedstaarup teglværk. Værket er nemlig i drift 24 timer i døgnet, året rundt. Medarbejderne arbejder 7 dage om ugen og har 7 dage fri. Om natten er der dog ikke produktion, men kun ovnen der er i gang, derom senere.

Fra ler til tegl
Vi startede med at se de mægtige haller til teglfremstilling. Leret blev bragt ind med store gravkøer og fra bunker i forskellige afdelinger ekspederet videre ad lange transportbånd. Der blev tilsat

sand, savsmuld og forskelligt andet undervejs - alle råstofferne lå og 'flød' tilsyneladende i enorme bunker. Selvom der var numre på de enkelte transportbånd, havde man stort set ingen chance, for alvor at følge med den lange vej fra lergrav til teglpresse, fordi alt var så kollossalt stort, og Jørgens forklaringer havde det med at drukne i larmen. Det gjorde imidlertid ikke så meget, fordi selve stedet var simpelthen en ganske bjergtagende oplevelse.

Tunnelovnen
Det var ikke mindre imponerende at se den store tunnelovn, som var næste programpunkt. Vi fik lov til at følge med Jørgen op 'på broen' – computerrummet med de store vinduer, hvor tørre- og brændingsprocessen styres og overvåges på en række computerskærme. Man følte sig vitterlig som på broen af et stort containerskib. Rummet duvede let hver gang de store kranvogne kom kørende på skinnerne nedenunder på vej med mursten til eller fra brændingen. Nede på gulvniveau igen fik vi oven i købet mulighed for at kigge ind i tunnelovnen ved vognskifte og fange et glimt af ilden på det varmeste punkt i det fjerne. Tunnelovnen er meget ny og moderne og har i de 5 år den har været i drift ikke været slukket. Vedstaarup producerer 40 mio. mursten om året! I øvrigt er teglværket nu blevet del af en sammenslutning af teglværker, der har navnet Egernsund tegl, så man står stærkere i forhold til salg og markedsføring. Pakningen af de færdige tegl foregår fuldt automatisk. Robotterne stakker først murstenene i forskellige retninger og svejser bagefter plastik omkring pallerne. Jørgen fortalte meget medrivende om produktionsprocessen og kender til dens mindste detaljer. Han har dog ikke kun maskiner ansat. Der skal fagfolk til at passe maskinerne – elektrikere og smede for eksempel, han har egne chauffører til fragten af råvarer og færdige mursten og også en tysk teglværksingeniør, da dette fag har en egen uddannelse i Tyskland. Computerprogrammerne til at styre ovnen og robotterne med er også tyske.

Mursten er vel mursten?
På vores vej gennem de store lagerhaller gik vi forbi ikke blot mange forskelige farver, men også formater af mursten. Det er nemlig så 'uharmoniseret' fat med mursten, at de forskellige lande, Vedstaarup leverer til, kører med hver sin størrelse mursten. Vi så også lageret med overliggere, hvor lange rækker mursten støbes oven på et par hårdtstrakte stålbånd og siden skæres over i de ønskede længder. Vedstaarup producerer også specielle formsten og såkaldte 'kopsten'. De mange farver i Vedstaarups mursten kommer ikke kun fra de forskellige slags ler, der bruges, men også fra forskellige brændinger. Vi så den kæmpe store gråbrændingsovn, hvor de færdige gule eller røde mursten bliver reducerede og derved får en grå eller sort farve. Ovnen var bygget op som en 'osteklokke', dvs. den blev hejst op under ovnen lukker helt tæt for gassen, sænkes den ned i en rille fyldt med vand.

Lerproduktion
Vedstaarups ler- og glasurproduktion er langt mindre i målestok og foregår derfor i en 'lille' fabrikshal. Her arbejdes der ikke i weekenderne, men vi besigtigede alligevel slemmekarrene, den store filterpresse og æltemaskinerne. Inde ved siden af så vi også en produktion og produktudvikling af terracotta gulvklinker, hvor Jørgen har en kunstner ansat til at designe spændende flisemønstre. Her benyttes en 'lille prøveovn' på 1000 ltr. til brændingerne. Til tørringen af fliserne bruges tynde, hullede desenbrædder af rustfrit stål.

Veteranbiler
Vores lange, spændende rundvisning sluttede i Jørgen Strøjers egen udstilling af veteranbiler. Han har haft veteranbiler som hobby siden han var 15 og har efterhånden samlet en imponerende vognpark sammen. Der var oven i købet en af Kong Frederiks biler, som vi i disse royale tider selvfølgelig bed særligt mærke i. Alt i alt havde vi en utrolig oplevelsesrig eftermiddag på Vedstaarup, som vi, ikke mindst takket være Jørgens levende formidling, vil huske længe.

Vi kørte så til Middelfart hvor vi blev indkvarteret på Midelfart kursuscenter og straks gik i gang med årets generalforsamling.

Generalforsamlingen
Efter Esben var blevet udpeget som ordstyrer og havde konstateret at reglerne omkring indkaldelsen var blevet overholdt, startede generalforsamlingen med formandens beretning om bestyrelsens arbejde i det forgangne år:

"Bestyrelsen har i det forløbne år afholdt fire møder. Den har gennemført en spørgeskemaundersøgelse med henblik på at tilrettelægge generalforsamlingen sådan at flest mulige medlemmer deltager.

Bestyrelsen har arbejdet på at opdatere den fælles hjemmeside. I den forbindelse er der blevet ansat en ny webmaster og hjemmesiden har fået et nyt 'look'.

Bestyrelsen har arrangeret en udflugt til Gottorp Slot i Slesvig og har desuden bevilliget et støttebeløb til en studierejse til en lærling fra skolen i Sønderborg.

Bestyrelsen har udgivet tre numre af foreningens blad og arbejder løbende på, at gøre udgivelserne lidt smartere. De større udgifter til fx farvetryk vil i fremtiden eventuelt blive dækket ved at sælge annonceplads. Salget af annoncer er allerede gået i gang. Bestyrelsen har i øvrigt året igennem bestræbt sig på, at holde medlemmerne orienteret om sit arbejde netop via medlemsbladet."

Regnskabet
Da formandens beretning var godkendt, fremlagde kassereren årets regnskab. De enkelte punkter blev gennemgået og da der ikke var noget at bemærke, blev også regnskabet godkendt. Med hensyn til det reducerede medlemskontingent for pensionister blev det præciseret, at dette kontingent gælder for medlemmer, der er gået på pension og derfor ikke længere har mulighed for at trække kontingentet fra i deres firmaregnskab. Det blev foreslået at kontingent og indskud forbliver uændrede.

Valg af nye bestyrelsesmedlemmer
Efter mange års indsats valgte Inge Sædam og Jens Christian Ørting i år at forlade bestyrelsen. Bestyrelsen måtte dermed vinke farvel til to utrolig aktive, engagerede og trofaste medlemmer, der oven i købet havde været kasserer i de sidste otte år og gjort en kæmpe indsats. Samtidig forlod også Lisbeth Kring bestyrelsen. Selv om hun kun har været med i to år, nåede hun alligevel at sætte skub i mange af foreningens aktiviteter. Hun var med til at starte medlemsbladet og med til at sætte præg på den nye hjemmeside. Lisbeth vil heldigvis også i fremtiden forblive 'vor mand på Grimmerhus', orientere om museets aktiviteter og skrive sine bidrag til medlemsbladet. Som tak for deres store indsats fik de tre afgående bestyrelsesmedlemmer et miniaturepottemagerværksted hver.

Som nyt medlem af bestyrelsen blev Anne Lise Rasmussen fra Hovedgård Keramik valgt. Anne Lise har været

revisor for bestyrelsen i de sidste par år og har derfor allerede indblik i foreningens regnskab. Hun vil gerne afløse Inge og Jens Christian som kasserer. Vi ønsker hjertelig velkommen i bestyrelsen! Som suppleant blev det nye medlem Per Bo Christensen fra København valgt, og desuden indvilligede Lisbeth Kring Jensen i at være revisor på regnskabet.

Ændring af vedtægterne
Som besluttet på sidste års generalforsamling var det næste punkt på dagsorden en ændring af vedtægterne. For at følge med udviklingen og gøre foreningen attraktiv for flere eksisterende pottemagere blev adgangskravet om at være momsregistreret erstattet med, at *man skal have keramik som hovederhverv*. Da der havde været mange afbud til dette års generalforsamling, havde bestyrelsen været nødt til at indhente fuldmagter fra de fraværende medlemmer for at være beslutningsdygtig. Der var kommet rigtig mange fuldmagter og vedtægtsændringen blev dermed vedtaget. Der blev dog igen snakket om, at den ikke må føre til en udvanding af foreningens faglige niveau.

Aktiviteter i næste år
Næste punkt på dagsorden var stedet for afholdelse af næste års generalforsamling. Bestyrelsen har i forvejen en database, hvor forslag for mødesteder og oplagte aktiviteter samles. Mange mødedeltagere var meget interesserede i at komme til Skælskør for at deltage i et af Guldagergårds mange spændende kurser.

Men der var også mange andre forslag fremme for foreningens aktiviteter:

- At omsætte nogle af foreningens penge til reklame eller uddannelse.
- At opfordre medlemmerne til at lave workshops for hinanden på eget værksted
- At finde gode undervisere
- At deltage i kurser hos Anna Johansdottir
- At lave åbent-hus-arrangementer på værkstederne.

I forbindelse med det sidste forslag blev der snakket om, at man kunne gå sammen med de kollegaer der boede i nærheden og arrangere en lidt festlig dag, hvor medlemmerne havde mulighed for at se på ens værksted. Har man lyst til at tage initiativ til sådan et åbent-hus-arrangement, bedes man kontakte formanden, som så gerne vil optage arrangementet i en særlig åbent-hus-kalender i bladet.

Vi brugte lang tid på mødet på at finde ud af, om der består en realistisk mulighed for at lave en fælles stor krukke på en workshop hos Askel Krogh. Alt fra ovnbygning til kongelig deltagelse og sponsorbetaling blev endevendt, men projektet virker i øjeblikket lidt for stort til at bestyrelsen vil binde an med det.

Eventuelt
Her blev foreningens hjemmeside drøftet. Vi vedtog at ændre fristerne for opdateringen til at følge udgivelsen af bladet. Da vores webmaster alligevel lægger medlemsbladet ud på hjemmesiden så snart det udkommer, ville det jo være smart, at han kunne foretage opdateringer hos de enkelte medlemmer ved samme lejlighed. Derfor:

ÆNDRINGER PÅ HJEMMESIDEN FØLGER FRA NU AF MEDLEMSBLADETS DEADLINE!

Desuden blev der snakket om, at indsamle medlemmernes e-mail adresser og tilføje dem til adresselisten. Der er dog også medlemmer, der ikke har lyst til at stå på en liste med deres e-mail, da de har dårlige erfaringer med virus.

Vedstaarup Lerfabrik A/S, som ligger idyllisk placeret ved den lille by Turup, lidt uden for Assens på Fyn, har siden 1970 fremstillet og forhandlet ler, glasur og dekorationsler.

Foruden vore forskellige lertyper, forhandler vi også begitninger, glasurer, oxyder og lignende produkter til keramikbranchen. Lertyper som blåler, rødler, brun sortbrændende og hvidbrændende ler kan leveres med tilsætning af chamotte i forskellige finheder, afhængigt af hvad leret skal bruges til.

Den årlige produktion udgør ca. 3.500 tons råler, som slemmes, filtreres og vacuumældes, så den får yderst fine drejeegenskaber og er meget let at forme.

Vi har et meget inspirerende samarbejde med keramikere og andre som vi leverer til - pottemagere, skoler og hobbyfolk.

Vedstaarup Lerfabrik A/S, Bogyden 12, 5610 Assens.
Telefon 64-79 10 10, Telefax 64-79 10 99
www.vedstaarup.dk

Den kongelige bryllupsgave: hele stellet

Brødbakken med pileflet og monogram

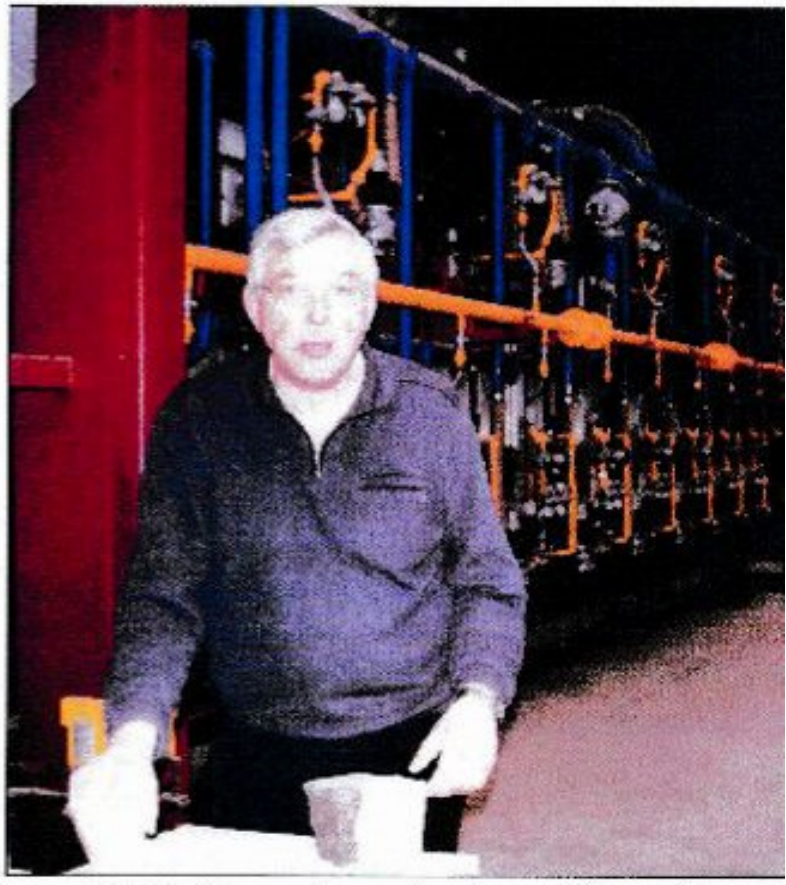

Jørgen Strøjer Hansen foran den store gråbrændingsovn

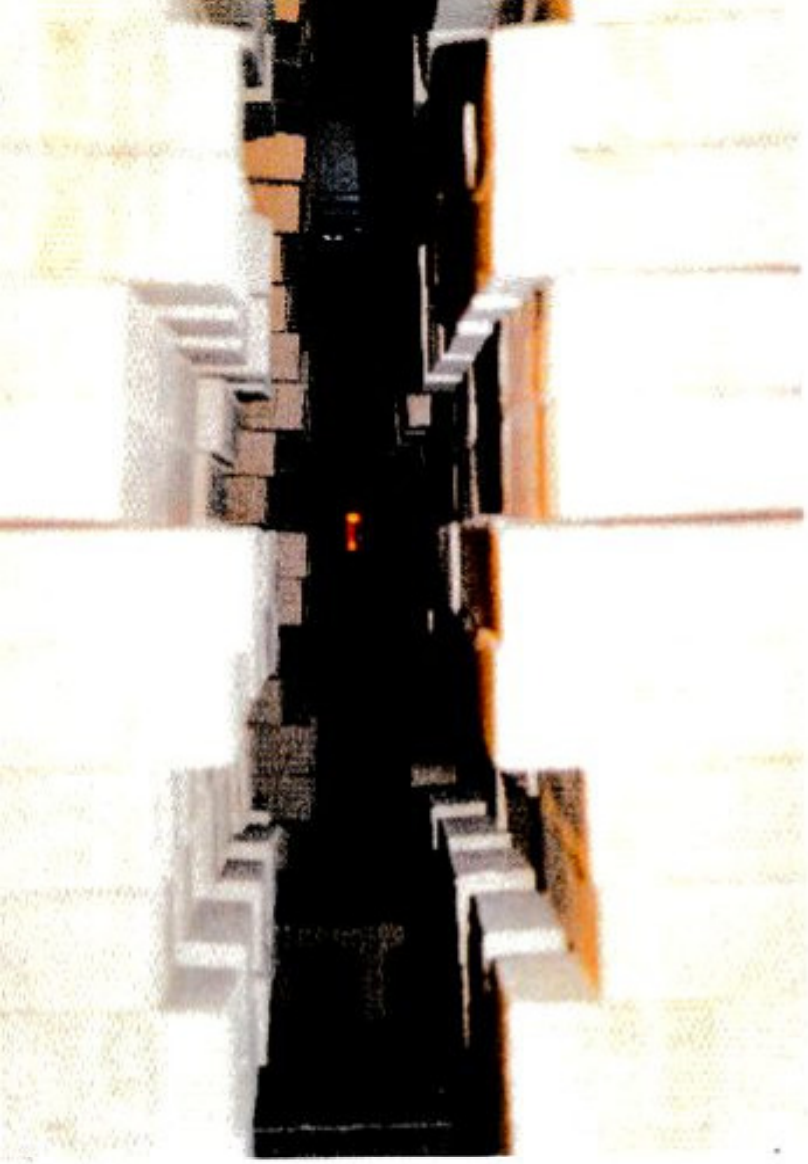

Et kig ind i tunnelovnen

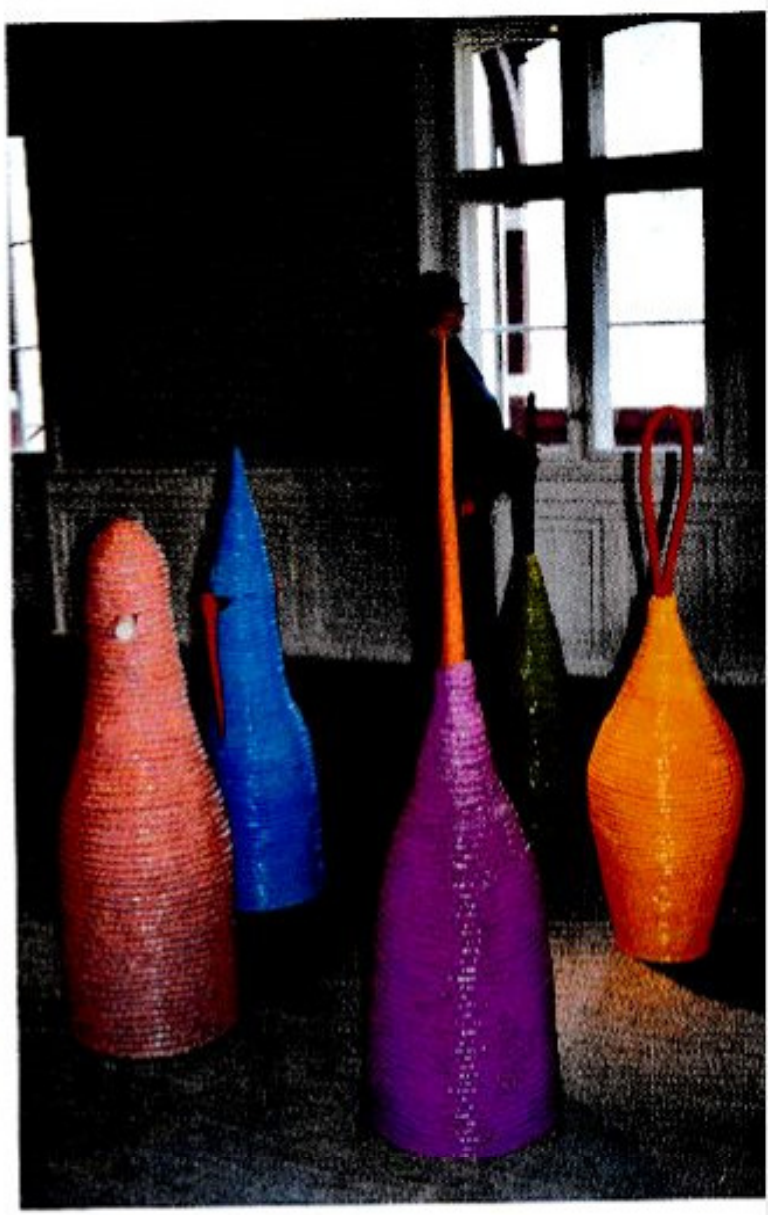

Moderne keramik på Grimmerhus

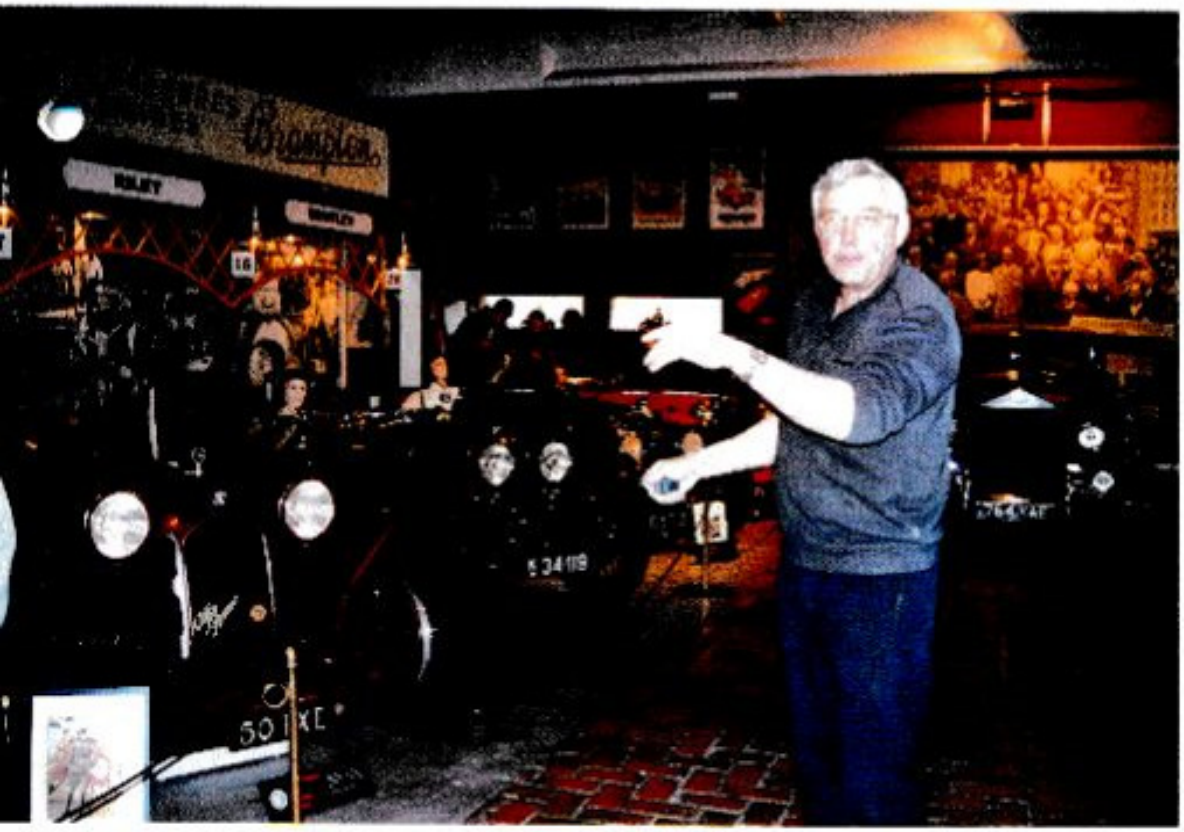

Jørgen Strøjer Hansen med veteranbil

Interiør fra skolen i Faenza: tavle om mosaikker

Romanske buer

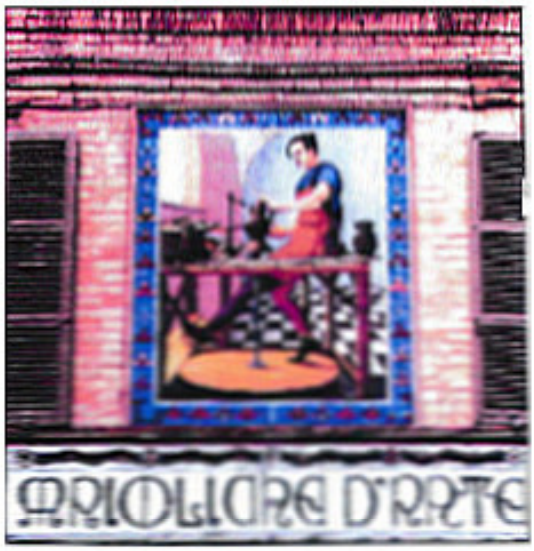

Keramisk vægdekoration i Faenza

Typisk fajancestel fra Faenza

Der blev også foreslået at foreningen skulle bruge penge på at trykke egne visitkort med vores internetadresse på. Der er mange medlemmer, der henviser kunder til den fælles hjemmeside, og i den forbindelse kunne det være dejligt at kunne udlevere et kort. Man kunne eventuelt klistre et label med ens egen navn bag på det fælles kort. Bestyrelsen vil arbejde med forslaget og få vores nye webmaster til at komme med et udkast. Endelig var der også et forslag fremme om at kontakte firmaet go-cart, som står for at uddele gratis postkort og måske kunne reklamere for os.

Selskabeligt samvær
Efter generalforsamlingen var der middag og selskabeligt samvær, hvor diskussionerne fra generalforsamlingen fik lov til at køre videre, for efterhånden umærkeligt at glide over i historier, skrøner og anekdoter fra pottemagernes både farverige, blakkede og underholdende for- og nutid...

Så kom morgenmaden, den gider vi ikke at skrive hjem om. Men man kunne faktisk nå at gå en dejlig forårstur ved vandet, for vejret havde forbedret sig betydeligt i forhold til dagen før.

Grimmerhus
Næste og sidste punkt på programmet var vores besøg på keramikmuseet Grimmerhus. Vi startede i Lisbeths værksted, hvor vi nysgerrigt forsøgte at få et glimt af hendes arbejde med den kongelige bryllupsgave (se side x), men hun holdt kortene tæt til kroppen! Og det var jo også mest museet vi skulle se. Vi fik en spændende introduktion til stedets omtumlede historie af Mette Gentz, der også viste rundt på den aktuelle udstilling.

Den keramik vi så var resultatet af et samarbejde med Gmundner Keramik i Østrig. Gmunden har været pottemageregn siden 1500tallet, og i 1920erne kom der kunstnere til et af de store familieforetagender, bl.a. fra de berømte Wiener Werkstätten. Denne tradition blev ført videre fra 1963 til '78 med de såkaldte keramik-symposier under ledelse af Kurt Ohnsorg og Kurt Spurey.

I 2003, i 100året for et af de store Gmundner manufakturer, blev traditionen med symposier genoptaget, og udstillingen i Grimmerhus præsenterede de værker, der var blevet til på den første af de forhåbentlig årligt tilbagevendende begivenheder. Kig også på hjemmesiden: www.keramiksymposium.com

Der var værker af kunstnere fra både Estland, Holland, Tyskland, Spanien, Østrig og Tjekkiet, og de var mildest talt forskellige! Der var sjove, smukke, finurlige, morsomme, originelle, ja og måske også et par grimme værker at kigge på og forbavses over.

Mette kunne fortælle om vanskelighederne med at skulle stille sådan en udstilling op. Om store, tunge ting, der skal ind og ud af huset mens den østrigske udstiller vimser hændevridende omkring og er bange for, de skal gå i stykker. Om teksterne til værkerne, der ikke altid må oversættes til dansk, men hellere skal være på fx hollandsk. Om kunstnere, der er så sære, at de synes at befinde sig i en helt anden verden.

Det har i mellemtiden affødt den idé, at foreningen vil prøve at sende en ansøgning til det udvalg, der vælger udstillere til museet, så de danske pottemagere om nogle år måske kan få lov til at få en fælles udstilling på keramikmuseet på Grimmerhus. Bestyrelsen arbejder på det!
I øvrigt tak til de fremmødte medlemmer for god opbakning til arrangementet.

KØB-SALG-BYTTE

Fra vores medlem Mogens Kræmer har vi fået følgende tilbud:

Brugte ovnplader og stabelmateriale fra nedlagt porcelænsfabrik!
Alt tåler brænding til 1300 grader!

Specielt hvis man laver fladtøj som askebægre og tallerkener, kan man spare masser af tid og kræfter på disse specielle, tynde, kvadratiske plader, hvorpå der allerede er fastbrændt 4 søjler. Pladerne er kun 9mm tykke, derfor god plads og bræningsøkonomi. Det er også en klar fordel at pladerne har fastbrændte søjler, hvilket sparer fumlen med søjler under ovnsætning.

De kvadratiske plader med søjler har følgende mål/ pris (eks.moms):

171x171 mm	15,50 kr
216x216 mm	22,50 kr
254x254 mm	28.50 kr
279x279 mm	32,50 kr
305x305 mm	45,50 kr

Desuden er der: store ovnplader, 19 mm tyk, 552x432 mm. De er velegnede til alm. ovnsætning og kan tilskæres i mål.

Ekstra solide ovnplader, velegnet til bundlag samt løftevognssætning- og tømning: 552x432x28 mm.

Samt søjler i mange størrelser – ring for aktuelle mål – pris fra 3,00 kr.
Mogens Kræmer, Det gamle Keramik-værksted i Hedeboryde
Tel. 58 26 33 36.

Sælges fra produktionsophør:

Willy Rasmussen har til salg:
El-drejeskive,
El-ovn: indv. mål:40x60x60cm med styre-tavle,
Plader og søjler,
Håndværktøj samt lidt rødler og glasurer
Samlet pris: 2.500.- kr.

Købes/ sælges: gamle kakkelovne og små brændeovne.

Henvendelse hos:
Dissing Keramik
Carl Günthers Vej 40
8700 Horsens
Tel. 75 62 25 06

BRONCEMEDALJE

Den 3. marts fik Dorith Andersen, 26, en broncemedalje ved sin svendeprøve hos Strube Keramik i Sattrup (Østbirk). Dorith kommer fra Hvide Sande, hvor hun engang muligvis vil starte eget værksted. Hun har været hele sin læretid hos Marianne Strube. Hendes afgangsprojekt var et dekoreret stel til det jødiske påskemåltid, som var blevet til efter hun havde sat sig grundigt ind i festens ritualer. Foreningen ønsker både lærling og mester hjertelig tillykke med det flotte resultat.

STUDIETUR TIL ITALIEN 2004

af Susanne J. Veigert

Intro
Det nordafrikanske folk *Maureme* havde invaderet Spanien. De medbragte blandt andet keramik, der blev transporteret op gennem Europa via Mallorca - deraf navnet *majolica*. Det videre salg til handelsbyen Venedig gik via den italienske by Faenza. Netop i byen Faenza slog keramikere sig ned. Her blev stilarten i den grad dyrket og forfinet, så majolica i dag benævnes efter byen Faenza, nemlig *fajance*.

Fajance er egentlig forglødet blåler med en hvid tinglasur og oven på denne påmalet farverige glasurer. De fleste kender sikkert Delft-keramikken fra Holland, som var kopier af såvel former som mønstre fra Kina, og i dag har vi også det karakteristiske Kellinghusen i Nordtyskland som et meget typisk eksempel på fajance. Kellinghusen kan nås på en endagstur. Det blev derfor fastlagt, at studieturen på mit 2. hovedforløb i Sønderborg skulle gå til selve Faenza. Da jeg er alene på min årgang, blev "holdet" udvidet og den samlede trop på turen blev:

- Johann Grassberger, som jo ikke kræver yderligere præsentation
- Michael Heltboe – uddannet pottemager, nu under uddannelse til voksenunderviser
- Helene Haugaard – min veninde, og studerende ved EUC i København
- undertegnede, Susanne J. Veigert, pottemagerlærling på Kähler i Næstved.

DAG 1
Helene og jeg havde vinket farvel til vores kærester på Hovedbanen og var trådt ind i vores lille 2-mands kupé, som først mindede om et større kosteskab, men viste sig at være nærmest luksus, når taskerne var fordelt og slikposerne åbnet. I München mødtes vi med Michael og Johann, og sammen fandt vi vores vældigt autentiske tog. Stilen var nærmest retro 50'er (pga. togets alder og interiør), og vognene var fyldt med italienere.

Den temmeligt lange togtur var utroligt flot, og det hvide landskab fik mig frygte for min forårstøjs-pakning berettigelse. Vi nåede Bagnacavallo i den silende regn, som skulle vise sig at være vor tro følgesvend. Vandrehjemmet i byen er et kæmpestort tidligere kloster. Helene og jeg delte værelse. Da vi begge bor i mindre Københavnerlejligheder, var vi lykkelige for at have højt til loftet og langt mellem væggene. Ude i klostergangen er der mindst 8 meter til loftet i romansk rundbuestil – en stilart, som i øvrigt er karakteristisk for hele området i såvel arkader, butikker, restauranter osv. Klosteret hedder **Antico Convento di San Francesco**, se deres hjemmeside: www.ostellosanfrancesco.com

Første aften spiste vi på det lokale Osteria, hvor indretningen var moderne og caféagtig, og maden absolut lækker og billig (det er *ikke* en ostebutik! red.) Vi talte en masse om potter og mad og betingelserne for medlemskab af Pottemagerforeningen. Hvorefter vi talte lidt mere om potter og mad.

DAG 2
Morgenmaden på klosteret er helt fin og de har en fantastisk maskine, som kan lave god kaffe og cacao i alle afskygninger. En god start på dagen!

Transporten er billig i Italien. Tog til Ravenna koster E 1,90, men det kan være lidt af en ekspedition at finde et sted man kan købe billetter – oftest findes de i en Tabacchi.

Vores første stop i Ravenna var **Basilica di San Giovanni Evangelista** – en kirke fra det 5. århundrede. Her så vi gamle, let primitive mosaikker med "gentagelsesmønstre" i primært røde, hvide og sorte sten. Udenfor silede regnen ned, men vi blev reddet af en kulsort paraplysælger med et kuglerundt hul mellem fortænderne – løjerlig idé, men sådan er vi jo så forskellige.

Næste stop var **Chiesa de San Vitale** fra det 6. århundrede, som ligger i forbindelse med nationalmuseet. En vestbyzantinsk skat. Kirken er i sig selv et fantastisk bygningsværk. Dertil kommer

fine kalkmalerier og nogle helt fantastiske mosaikker, hvis overdådighed kan tage pusten fra de fleste. Når man bliver træt i nakken af at kigge op, kan man gå på opdagelse blandt gulvenes spændende mosaikker. Havde det været varmere kunne jeg have brugt timer på at betragte rummets eventyrlighed. Kirkens gamle "døbepøl" er nu ønskebrønd og Helene bad om godt vejr snarest muligt.

I haven bag kirken ligger **Mauseleo de Galla Placidia**. Herinde findes tre kæmpemæssige marmorkister, samt Ravennas tidligeste mosaikker. I vinduesåbningerne havde man også her anvendt tynd marmor, så et blødt og dæmpet lys fyldte rummet. Generelt kan det anbefales, at man køber en ordentlig bog om attraktionerne, da informationsniveauet på engelsk generelt er temmelig sparsomt.

Området er, udover keramik, også kendt for sit gode køkken og Piadini. Kolde og regnvåde fandt vi et fantastisk spisested med rå mure, kalkmalerier, rustikt interiør og hyggelig atmosfære. Selv fik jeg en Piadini con formaggio e prosciutto dvs. et lidt skørt og sødt brød med ost og lufttørret skinke.

I **Basilca of San Apollinare Nuevo** findes nogle af de største, og bedst bevarede, mosaikker med ceremonielle processioner af både mandlige og kvindelige martyrer. De 26 mandlige martyrer er afbilledet i den ene side af rummets fulde længde. Kvinderne på den modsatte side var delvist dækket af stillads, så vi desværre ikke havde mulighed for at se dem allesammen. Stedet er ved at blive restaureret, men trods byggerodet er det absolut værd at se!

På næste kaffestop erfarede vi for første gang, at det kan være svært at købe en kop varm cacao. Det vil ofte være en art smeltet chokolade, som kan spises med ske med heftig kvalme til følge.

Inden vi tog hjem nåede Helene og jeg at besøge **Battistero degli Ariani**. I loftet på dette lille sted kunne vi se Johannes Døberen, en meget nøgen Jesus i vand til navlen, samt de 12 diciple. Som kontrast til loftets lysende mosaik stod væggene rå og flotte, og rummets eneste anden udsmykning var en beskeden døbefont i marmor...og opsynsmanden med sin gæst og radiator.

Tilbage på vandrehjemmet i Bagnacavallo fandt vi endelig termostaten og udenfor begyndte det at sne. Ærgerligt at undertegnede havde besluttet sig for forår i Italien, og kun medbragt dunvest.

DAG 3

Taxa til Faenza koster ca. E 20,- inklusiv en vældig talende og gestigulerende chauffør. I dag skulle vi besøge keramikskolen **INSTITUTO STATALE D'ARTE PER LA CERAMICA "G. BALLARDINI"**. Skolen optager elever fra alverdens lande. Jeg talte med en belgisk pige, der boede i byen med sin italienske mand. Forud for sit 2-årige skoleforløb havde hun ingen erfaring med keramik. Modsat kommer der mange koreanere til skolen med et væld af erfaringer. Det forlyder, at fordi undervisningen er på italiensk, så taler alle sproget efter et år, og trods sprogbarrierer skulle undervisningen være meget givtig.

Skolen har alle tænkelige afdelinger inden for keramikkens verden. Vi fik blandt andet præsenteret et fantastisk og meget dyrt analyseapperat, der kan måle og affotografere eksempelvis smeltepunktet for en glasur. Desuden så vi maleværksted, gipsstøbning og restaurering. Underviseren for restaurering viste sine kopier af 1200-tals

keramik, som ikke var til at skelne fra den ægte gamle keramik. Maleafdelingen bød blandt andet på sekskantede fliser i alverdens dekorationer. Vi fik vist bogen **IL PAVIMENTO DELLA CAPPELLA VASELLI IN SAN PETRONIO BOLOGNA** – kommer man til Bologne, skal dette gulv absolut ses. Samtlige fliser helt forskellige. I en anden afdeling blev der foretaget silketryk på gammeldags manér, i modsætning til den moderne industrielle fremstilling. I afdelingen hvor der blev kvætset og modelleret, blev vi budt hjemmebagt fødselsdagskage og den skønneste lokale vin.

Det var meget interessant at besøge skolen! Både fagligt og som underholdning. En lærer på skolen kender Danmark, fordi landet er "tæt på Finland" og for det pudsige tv-program med de 2 mongoler Peter og Morten. En anden lærer er tysk gift og kender Danmark for at være et godt sted at flyve med drager – dog undrede han sig over vores tillid til gårdsalg efter cigarkasse-princippet, når nogen samtidig stjæler de offentlige telefoner. Efter skolen besøgte vi forskellige almindeligt overdådige katolske kirker i Faenza.

Det er desuden absolut værd at finde **Mirta Morigis** værksted – inden man besøger Faenza kan man også se nærmere på hendes hjemmeside www.mirtamorigiceramista.it). Til Faenzas årlige drejemesterskaber får Mirta nogle af cylinderne og bygger videre på dem og påsætter sine karakteristiske frøer og løjerlige dyr.

DAG 4

Som i de fleste andre lande har museerne lukket om mandagen, så vi måtte tilbage til Faenza for at besøge **INTERNATIONAL CERAMICS MUSEUM**. Det var spændende at se majolicaen - eller fajancen - gennem tiderne. Derudover indeholdt museet meget interessant nutidig kunst (førnævnte lærer med dragerne og cigarkassen var også repræsenteret), samt forskellige tidstypiske stel. Man kan uden problemer bruge en del timer på dette museum!

Til frokost fandt vi en kælder, som var fyldt med velklædte italienere. Den lange italienske siesta bruger folk til at spise en omfangsrig frokost i middagsheden, og frem for flade madpakker foretrækker man at spise hjemme eller et sted i byen.

Efter frokost fik vi hjælp fra det lokale turistkontor til at booke et billigt hotel i Firenze, solen skinnede og Michael fik endelig lokket nogle kontanter ud af en pengeautomat – alt var i skønneste orden!

Ved et tilfælde fandt vi en argentinsk keramiker, der kunne fortælle, at det også kan være svært at leve af at lave keramik i Italien. Særligt i Faenza, hvor der er mange om budet pga. skolen og stedets historie.

På **Carlo Zauli Museet** så vi hans værker opdelt på årtier og med rigtig gode beskrivelser af hans kunstneriske faser. Et flot sted, hvor også hans værksted blev brugt som galleri. Råvarerne står der stadig og der er af og til nogle projekter, som holder liv i værkstedet. Zauli tog udgangspunkt i den geometriske form, men tilstræbte at give sine værker et let udtryk, inspireret af bølger, sand og sommerfuglens lethed. Fra 1960'erne og frem til sin død brugte Zauli den samme grålige glasur, som mindede mig om en blanding af sælskind, is og sten. Desværre havde vi lidt travlt, og det meget seværdige museum var endnu ikke ordentligt udforsket, da vi var nødt til at gå. Forud for besøget var jeg personligt ikke særlig begejstret for Zaulis

værker, men kombinationen af en ivrig Frk. Kustode og en godt sammensat udstilling fik mig faktisk næsten omvendt.

I let løb ilede vi til toget og var heldige - togene passede sammen, og vi nåede Bagnacavallo hurtig og billigt.Helene og jeg vandrede en tur rundt i den fine men lidt stille by. Det ville være dejligt at komme tilbage om sommeren, når det hele summer af liv og tager sig allerbedst ud.

Til aften spiste vi alle 4 et nyt sted lidt uden for centrum. Typisk italiensk med lidt for skarpt lys, fodbold i tv, lidt usmageligt interiør, dejlig mad og super hyggeligt. Skønt at spise lidt for meget og lidt for længe.

DAG 5

Vores ven - den ivrigt snakkende og gestikulerende taxachauffør - kørte os til Faenza, og her kunne vi tage toget til Firenze. Togturen over Appeninerne er meget smuk! Det gamle tog måtte knokle for at klare stigningerne, og jeg tror de fleste faldt i søvn i den lumre kupé.
Vel ankommen til Firenze tog vi bussen til hotellet, som viste sig at være udmærket og billigt. Man mærker hurtigt, at man er tilbage i det lidt hektiske storbymiljø - politiets schæfere snuser mistænkeligt til en forbipasserendes taske, og der er tiggere og posedamer. Banegårdens tristesse formår dog ikke at overskygge Firenzes utrolige charme, der møder den nyankomne og man mærker hurtigt, at byen er noget ganske særligt!

Første mål var museet **Ufficio**, som var spækket med malerier fra 1400-1600 e.K. Der var mange enestående malerier, hvor især Maria og Jesus var i fokus. Helene var formidabel til at tolke de malede træsnit, som afbillede forskellige helgeners liv. Derudover gjorde lofterne stort indtryk med deres finurlige mønstre og sære kombinationer af motiver. Eksempelvis indeholder en bestemt kvart loftsektion: blomster, æbler, engle, blade, 1 vildsvin, 1 dromedar, 1 løve, 1 hest og et væld af krummelurer. Det er i øvrigt på dette museum man kan se *Venus i Muslingeskallen*. På museet findes også flotte udsigtspunkter. Johann lejede et "informations-head-set", men det var vist en blandet succes. Det kan godt betale sig at læse om stedet forud for et besøg, da informationsniveauet (også her) er temmelig ringe.

Næste stop: **Ponte de Vecchio** - byens berømte bro – der leder tankerne hen på Venedig. På modsatte side af floden Arno er et skønt gademiljø, dog starter man ud med de urimeligt dyre turistfælder. Tag dertil, gå lange ture, nyd bygningerne, stemningen og de mange fine forretninger. Og husk at købe ost i det lokale minimarked!

DAG 6

Dagen startede med et besøg i **Domkirken**. Bygningen nærmest flimrer for øjnene med sit vilde udtryk i hvid, rød og grøn marmor. Indeni er den mere behersket, omend så stor, at den måske lige kunne klemmes ind i Københavns Hovedbanegård for dog at bryde ud gennem taget. Der er uendelig højt til loftet og søjlerne er gigantiske. Vi besluttede at tage den dyre tur til taget - op ad smalle stentrapper. Første stop er hvælvingen. Fra gulvet er den relativt udramatisk, men tæt på er det et rædselskabinet: Djævle æder børn, flår folk op og stikker brændende spyd op bagi på hedningene. Kunstneren har ganske givet formået at gøre folket gudsfrygtigt! Oppe på taget er udsigten formidabel, selv på en regnvejrsdag.

Næste stop var en café, hvor ejeren var personificeringen af begrebet service, dog pakket ind i en lille tynd krop. Hans

afblegede kone var iført pink kittel og de stærkeste briller jeg nogensinde har set, og mon ikke det var deres buttede søn, som var iført kokketøj?! Det var en stor oplevelse!

Endnu en fantastisk kirke blev besøgt. Pludselig var vi vist alle mætte af kirker, storhed og dyre entreer. Vi vendte endda om i indgangen til Michelangelos kapel, dumpede ind på en café, drak noget kaffe og gik ture hver for sig.

Helene og jeg vandrede rundt i og omkring byen. Vi indsnusede atmosfæren og samlede på små og store indtryk. På vores vej stødte vi på en hyggelig restaurant, som egnede sig fint til turens sidste måltid. Dejlig mad med det hele, for man er jo en flottenheimer sådan en sidste aften. Johann kom af vanvare til at spise noget nær et års forbrug af **hvidløg** ....til stor morskab for os andre, trods det faktum at vi snarligt skulle dele togkupé.

På banegården hentede vi vores opmagasinerede bagage, og her fik vi første melding om terroraktionen i Madrid. Det var meget underligt og skræmmende at være langt væk hjemmefra og endda på en banegård....

Slutteligt et lille citat fra min dagbog på turen " Det er gået godt! Jeg er mæt af oplevelser og har mest lyst til at kigge ind i en hvid væg og lade de mange indtryk passere mit indre øje".

TAK til mine rejsefæller Johann, Michael og Helene – det var meget hyggeligt og inspirerende at være på tur med jer!

DET FAGLIGE HJØRNE

Inddelingsringe

Et lille tip til alle dem, der dekorerer meget: Hvis man vil sikre sig en regelmæssig fordeling af motiverne på emnet, kan man bruge en *inddelingscirkel*. Man klipper en bred ring ud af et stykke kraftig karton og tegner streger på den, lidt ligesom minutstreger på et ur eller stykkerne på en konditorlagkage.

Jeg har set forskellige varianter. Man kan vælge én inddelingsring for hver slags inddeling, altså en til fire motiver, en til otte, en til tolv etc. Jeg har også set én inddelingsring med flere streger, der med enten forskellige farver eller med tal angiver den ønskede inddeling. Det smarte ved ringen er, at man bare kan lægge den ned i fadet, eller hvad det nu er man er ved at dekorere, sætte hjælpestreger efter den og så fjerne den igen.

Skabeloner

Komplicerede dekorationer, som man maler igen og igen, kan man med fordel tegne op på emnet ved hjælp af en skabelon. Sådan en genanvendelig skabelon kan fremstilles på følgende måde:

Man tegner motivet op på et stykke mellemlægspapir eller pergamentpapir. Bagefter prikker man med en spids nål og en fast pude som underlag bitte små huller langs alle motivets linier. Det er en god idé at prikke gennem papirets *bagside*, altså der, hvor motivet vender spejlvendt, for skabelonen vil selvfølgelig være mest ru på den side, der vender væk fra nålen.

Så køber man en pose aktiv kul hos Matas (den koster nærmest ingenting og

har man først sådan en halv-kilos-pose, har man nok til resten af livet). Man laver en lille pose af et stykke stof på ca. 10 cm^2 som man fylder med en skefuld kulstøv. Stoffet kan med fordel være en smule tyndslidt, tag fx et stykke af en gammel stofble. Dupper man posen på skabelonen, trænger kulstøvet ud gennem posen og ned igennem skabelonens små huller, og når man fjerner skabelonen igen, har man en fin tegning på skærven, som man kan ridse eller male efter. Husk at gøre skabelonen stor nok til, at der er plads til et par fingre til at holde den fast mens man dupper. Det er selvfølgelig vigtigt, at den ikke forskubber sig imens.

GRIMMERHUS

Af Lisbeth Kring Jensen

På Grimmerhus åbnede vi i pinsen 2 nye udstillinger. I stueetagen er det Jac Hansen og på førstesalen Peter Tybjerg. Begge keramikere fylder i år 60 år og har 40 års jubilæum, og det fejres altså hele sommeren med disse to flotte udstillinger.

Jac Hansen viser de nyeste af sine finurlige fabelvæsner og udsøgte rarieteter, som ikke kan sættes i bås eller sammenlignes med nogen anden keramikers arbejder. Han henter sin inspiration blandt andet fra de gamle nordiske lertøjstraditioner, men også så fjernt som fra Kina. I øvrigt glæder det mig meget, at der for en gang skyld udstilles lertøj på Grimmerhus.

Peter Tybjerg var jo initiativtager til Grimmerhus og museets første leder fra 1994 til 1996. Han arbejder i stentøj og laver store krukker, som ofte leder tankerne hen på himmellegemer, meteorer eller klipper, på grund af glasurens struktur og farve. Men også krukkernes former er absolut et besøg værd.

I forbindelse med udstillingerne er der udgivet to nye bøger: "Peter Tybjerg - Keramiker og billedhugger", som koster kr. 70,- og "Jac Hansen 2004", som koster kr. 75,-. Begge udstillinger kan ses frem til og med den 5. september 2004.

Den 12. september 2004 åbnes udstillingen "Hansen, Caruso og Champy". Det er den danske keramiker Jørgen Hansen, som har inviteret kollegerne Nino Caruso fra Italien og Claude Champy fra Frankrig til at udstille sammen på Grimmerhus. De vil alle tre fylde huset med store værker. Denne udstilling kan ses til og med den 5. december 2004.

Den 21. oktober 2004 har Grimmerhus 10 års jubilæum som Keramikmuseum. Det vil blive fejret i hele uge 43. Det endelige program er endnu ikke helt på plads, men jeg kan da røbe, at der bliver en stor oplevelse, som Jørgen Hansen står bag. Og at hele ugen afsluttes med en stor gallafest med fantastisk kokkekunst og forrygende musikalsk underholdning. Og hvem ved? -måske kigger Mary og Frederik forbi.....

FORMLAND

Vores nye bestyrelsemedlem, Anne Lise Rasmussen fra Hovedgård Keramik udstiller hvert år på Formland-Messen. I år har hun i messens on-line katalog under sit eget navn også lagt et link ind til vores fælles hjemmeside. En god idé til flere medlemmer!

WORKSHOP

Børglum Kloster-gruppen inviterer igen i år til inspirerende workshop med en af deres gæsteudstillere. De sidste to år har de præsenteret engelsk og svensk keramik, i år er gæsterne på udstillingen herboende udlændinge, og de har fundet det mere end oplagt at invitere **Gregory Miller**, der vil fortælle om og vise japanske dekorations- og drejemetoder samt værktøj. Som en del af dagens workshop vil **Priscilla Mouritzen** vise lysbilleder fra en keramiktur til Sydafrika.

Gregory Miller har siden sidste år været bosat i Horne ved Hirtshals. I 1992 og '93 var han elev hos Shimaoka Tatsuzo i Japan. Herefter færdiggjorde han sit studie i antropologi med japansk pottemageri som sit speciale. I dag har han eget værksted i Horne og rejser over det meste af USA og Europa, afholder workshops og holder foredrag.

Workshoppen finder sted hos Anna Johansdottir, Ålborgvej 187 i 9700 Brønderslev. Tidspunkt:

Lørdag den 19. Juni 2004

Workshoppen er fra kl. 10-17. Dørene åbner kl. 9.30, hvor der vil være kaffe og rundstykker. Prisen: ved forudbetaling 350.-kr, ved betaling på dagen 425.-kr. Prisen dækker foruden workshoppen morgenmad, let frokost, kaffe og kage. Øvrige drikkevarer kan købes.

Tilmelding kan ske hos Dorte Visby, Mårup Kirkevej 62 i Lønstrup, 9800 Hjørring, tlf.: 98 96 06 61.

LÆS I NÆSTE BLAD

- Portrætter af nye medlemmer
- Rejsebeskrivelser
- Boganmeldelse
- Kalender

Redaktion:
Meike Diederichsen
Malling Bjergevej 66
8340 Malling
info@meikeskeramik.dk

Flere billeder fra generalforsamlingen kan ses på nettet på vores egen hjemmeside

DEADLINE

Sidste frist for annoncer, breve og artikler til næste blad samt ændringer til hjemmesiden er 1. september 2004

Næsten kongeligt: Pottemagerne stiller op til familiebillede på slotstrappen